

LA CAMPANA DE GRACIA.

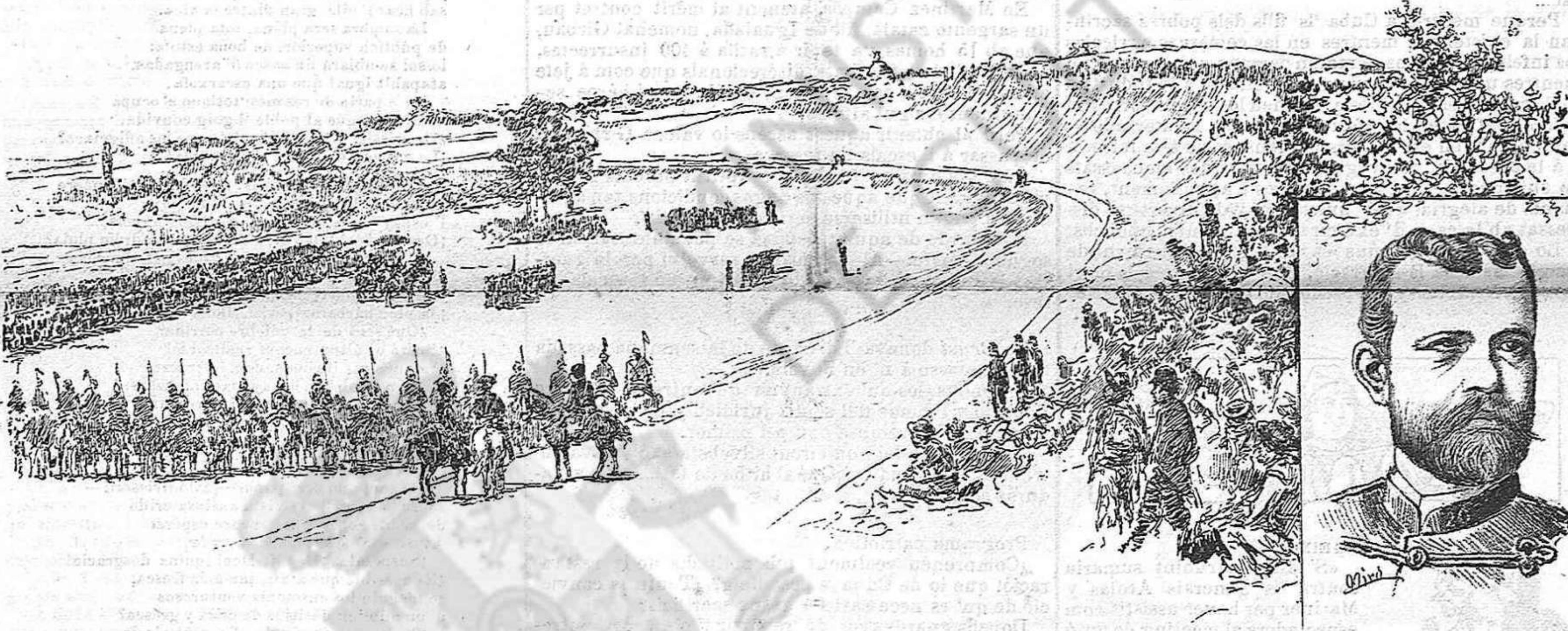
DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Numeros anteriors: 10 centims

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesseta 1'50
Cuba y Puerto-Rico 2.- Estranger, 2'50.

Fusellament del capità Clavijo en les inmediacions de la Sagrada Família de Sant Isidro de Madrid. (De un croquis pres sobre'l terreno per L' Imparcial.) | LO CAPITÀ CLAVIJO.

LAS GLORIAS DE LA RESTAURACIÓN

EYAN que anavam tant bé y hasta l' diari ho portava. La pau y l' ordre públic estaven assegurats.... Vint anys de pau.... Tot lo demés que valia? Lo desgabell administratiu, la crisi econòmica ab caràcter permanent, l' allunyament del país casi en massa de la vida pública.... ¿qué significa tot això? ¿No està compensat de sobras ab aquests vint anys de pau occitana, tan tranquila y segura com la pau dels ceméntiris?

Pero ara, ni això 'ns queda. Hem perdut fins lo consol d' estar peresosament ajaguts, mentre 'ls conservadors y 'ls fusionistes alternan alegrement en la governació y en las gangas de un pressupost, a pesar de la pau, augmentat ab creixents gravàmens y eternament saldat ab escandalosos déficits.

De Cuba arriban cada dia negres pressagis. Y tan negres! Del color de la pell del element separatista. Allò que fà apena un més no tenia cap importància, avui preocupa seriament a tots los espanyols. Cada dia's reben notícies de accions parciales y escaramusses favorables a las nostres armes y cada dia's recla-

ma ab urgència l' envio de soldats y de milions. Se diria que als insurrectes se 'ls cassa de un a un, pero qu' en les espessures de la manigua neixen à niera-das com los insectes. Als Estats Units se recullen y organissan desvergonyidament a la llum del dia, y al nostre govern li falta virilitat per entaular una reclamació energica que posi terme a tal escàndol.

Tot las impressions comunicades per l'autoritat superior de l'illa son alarmants. Y l' alarma creix, no tant per lo que 's din com per lo que se sospita que 's calla.

Lo xuclador de vidas y caudals està obert: l' abisme s'enfondeix y s' aixampla, y es precís colmarlo ab la sanch dels nostres soldats y ab los diners de las nostres bossas.

**

—Siguéu patriotas: abandonéu las miserias de la política menuda—claman los homes que han sigut causa determinant de aquesta immensa desgracia. Ells l' han fet y ells volen remediarla.... pero a expensas del país exclusivament, ab la sanch dels pobres y ab los diners dels que avuy encare no ho son; pero qu' estan condemnats a tornarse'n.

—Siguéu patriotas! No hi ha mes remey. La conservació de Cuba es un compromís d' honra per Espanya. Consentir en pèrdre la seria l' última vergonya. Aquest empenyo està disposat a sostenirlo tot espanyol costi lo que costi. Y proba d' això es la facili-

tat ab que les Corts, sense la més mínima discussió, han confiat 120 milions de duros a las mans foradadas dels nostres governs, perque 'ls esmersin en la guerra, ells qu' en temps de pau y de tranquilitat, no han tingut mai cap reparo en dissiparlos. Se vol encare una prova més eloquient de les bonas disposicions de aquest país, víctima de tants estragos?

Los governs de la restauració tenen aquesta ventaja: quan no se 'ls ha de respectar per la pau que proporcionan, per mes que ab aqueixa pau hi vaja aparellada la ruina, es precís respectarlos per la guerra que estan obligats a sostenir, per mes que aquella guerra siga filla dels seus excessos y despilfarros.

Després de tot, no tenim més remey que consolar-nos. Aquest país sense energia, ni previsió, aquest país extenuat y exceptiu té 'l govern que 's mereix y expià dolorosament les seves propias culpas.

Lo conflicte cubà coincideix ab la crisi agrícola, ab las alarmes de la indústria, pendent de la modificació del règim arancelari. En lo mes trist del nostre raquitisme, 'ns vé a sorprendre una afeció tan grave, tan agotadora com la insurrecció separatista.

Claman los vinaters per conseguir lo mercat de las grans poblacions circundades per la barrera del impost de consums: se tracta de donarlos una petita satisfacció; pero per arreglar malament la qüestió del

(c) Ministerio de Cultura 2005

vi se desarregla la qüestió del oli, del petróleo y de cent altres articles igualment víctimes de una crisi incurable. A tot s'avenen los nostres arbitristas menys a cegar los mananials de ingressos. Disposats sempre a exigir del país nous sacrificis, no s' resignan mai ella a ferne cap. No 'ls demaléu economias, ni ordre, ni regularitat. Mentre la llímona tinguia una gota de such, l'escorrerán ab més implacable.

A Cuba tenim una enfermetat aguda; a Espanya una malaltia crònica. Y ja es difícil, sino impossible diagnosticar quina de les dos es més grave y perniciosa.

Al any 73, en plé desori, teniam més vitalitat, mes forsa, qu' en lo present any de desgracia 1895, lo vigèssim de la restauració borbònica.

Totas las enfermetats, herència de la monarquia saboyana, alashoras eran agudas, y en lo cos social hi havia vigor y resistència per triomfar d'elles. La vida pública bullia poderosa: avuy la vida pública està dormida y agotada.

En aquella època 'ls fets més insignificants repercutien en la consciència del poble sense distinció de classes. Moments de prova eran aquells; pero també moments d'energia social, de passió política y de sentit pàtriotic.

Avuy en cambi...

Dilluns se va veure a Barcelona. Ab lo pretext de socorre a les pobres famílies dels naufrachs del *Reina Regent* va celebrarse una gran corrida de toros. Per cada céntim depositat en lo plalet de llauna de la beneficència, un duro sacrificat en los altars de la vanitat. Molt carnatges de luxo desempeñant los carrosses, moltes mantellines de blonda y de punta enrotllant lo cap de les dones, molts clavells perfumant aquell conjunt de fastuosa ostentació y de miseria moral....

Perque mentres a Cuba 'ls fills dels pobres sacrificien la existència; mentres en les comarcas agrícoles los infelissos pajesos se moren de gana y desesperació; mentres una crisi pavorosa amenassa a la indústria y al treball; mentre els que tenen els seus ahors en valors, sufren els efectes de una baixa ateradora; centenars y milers de sers humàns, sortis a la miseria y a la desolació, tal vegada ells mateixos amenassats de sufrirla, se 'n van als toros tan anquilosats, ralians d'alegria, ab l'únich afany de divertir-se disfressat ab la capa d' exercir sos sentiments benèfics.

Lo quadro de! dil·luns es un dig e coronament de les glòries de la Restauració, simbolizada per la mort de l'espiritu públic y pel predomini de la *flamenqueria*.

P. K.

LEGEIXO:

«S' està instruint sumaria contra 'ls generals Arolas y Mariner per haver assistit com espectadors al meeting de unió revolucionaria celebrat a Valencia.»

La manera més segura de alcanciar en lloc de persecucions honors y prosperitats consisteix, no en assistir com a espectadors a reunions públiques, sino com a actors a un' altra classe de successos.

O sino a Cuba tenim al heroe de Sagunto, y ell, si vol, pot donar mes claras explicacions.

Ab lo seu viatge a la província de Burgos, s'ha agravat la dolència que ve sufrint D. Manuel Ruiz Zorrilla.

Sentim ab tota l'ànima que aquest atleta de la causa republicana se trobi en tan trista situació, y fem vots en favor del restabliment de la seva salut.

Es cert lo que diu un periódich respecte a que aquí a Barcelona hi ha qui s' dedica a reclutar pilots y capitans de barco oferintlos entrar al servei de alguna República americana; pero ab l'intenció deliberada de obligarlos a servir als separatistes de Cuba.

No faltaria mes que aquest atreviment y aquesta inmoraltat a mansalva de les autoritats monàrquiques, que sols tenen ulls per contar les quantiosas sumas que a pretext de una guerra descastada estan exigit al país.

Lo bisbe de Sión ha dit en un sermó espatat un de aquests últims dies en la iglesia de Sant Josep de Madrid:

«Los pobres recibieron de Jesucristo el Evangelio, que es lo más que les podía dar.»

No sembla sino que Jesucrist, avants que tot, va fer lo reparto de totes las riqueses als bisbes, y que no va recordar-se dels pobres sino quan ja no li quedava mes que l'Evangeli.

Seria convenient que 's formés un batalló ab tots los empleats grossos ó xichs que han desempenyat funcions a Cuba, y que aquest batalló sigués enviat a l'illa sens perduta de moment.

Y seria convenient, en atenció a aquell refran tan sapigut que diu: «Qui ha rosegat la carn, que rosegui 'ls ossos.»

Notable discurs el pronunciad pel Sr. Sol y Ortega demostrant ab lo còdich a la ma que no procedia condemnar a mort al capitá Clavijo, y menos subjectarlo al procediment sumarissim. Los arguments lògichs, ben fundats i incontrovertibles del digne diputat per Barcelona, varen quedar sense resposta.

Lo discurs del Sr. Sol, no ha pogut servir, desgraciadament, per tornar la vida al desventurat capitá; pero ab ell ha rebut una estocada terrible la formalitat dels homes de la restauració.

La llei constitutiva del exèrcit impideix que 'ls soldats puguen ascendir mes que a sargentos. Pero de sargentos no poden passar a oficials. La oficialitat ha de procedir dels col·legis, no sent escola prou autorizada les rudas probas de la guerra.

Ab una llei aixís Espartero s'hauria quedat un trist sargento y en Prim no hauria passat de miquelet.

Digués ab quin estimul los fills del poble enviats a la manigua a combatre en pro de la integritat de la patria, donaran probas de son valor, si no tenen la perspectiva de poder fer una brillant carrera.

En Martínez Campos, atenent al mérit contret per un sargento català, fill de Igualada, nomenat Girbau, que ab 15 homes va tenir a ratlla a 400 insurrectes, ha usat de les facultats discrecionals que com a jefe en campanya li competeixen, nombrant al heroe segon tinent o sigui alferes.

Pero al obtenir aquest ascens lo valent Girbau ha de passar a l'escala de reserva.

Això vol dir que l'valor y l'aptitud probats se premian evitant que aquestes dues condicions tan apreciables puguen utilitzar-se en lo servei actiu.

L'absurdo de aquest sistema se pot sintetizar en la següent frase: — Al valent que serveixi per la guerra, se'l envia a passeig, ó a florir en l'escala de reserva.

Lo Brusi donava l' dissapte de la setmana passada un catxetasso a n'en Silvela.

Son molts los qu' extranyan qu' entre en Romero Robledo y l'home del sentit juridich y de la selecció, l'gueto de la premsa opti pel primer.

Un membre del nou circul sivelista exclamava entre trist y resignat: — ¡Qué s' hi ha de fer!... Son xiflatures senils.

Programa pàtriotic.

Comprenèu realment, jo polítics de la restauració que lo de Cuba s' posa lleig? ¿Teniu la convicció de qu' es necessari fer grans sacrificis?

Donchs guardeuvs de repartir l'obra per entre-gas: doneula per tomos. Mes a compte surtirà sempre enviar tot de un cop 100,000 soldats a Cuba, qu'en viarà 150,000 a petites remeses. Un esforç fet de una vegada pot estalviar molta sanch, moltes llàgrimes y moltissims diners.

Lo pais acceptarà aquest sacrifici, sempre que li demostreu qu' es necessari. Lo pais vol que acabeu la guerra. Acabeula y després passarérem comptes, a veure si ha arribat l' hora de acabar ab vosaltres, que a tan gravissims perills haveu abocat a la nació espanyola.

La setmana pròxima publicarem lo número extraordinari corresponent al mes de Juny. Successos per donar a dit número gran interès no 'n faltan; tam poch ens fallan ganas de complaire als nostres lectors, y ab lo concurs dels literats y artistas que 'ns secundan, procurarem que l' número extraordinari del mes de Juny siga digne del favor que l' pùblic ens dispensa.

CARTAS DE FORA.— Vilanova d' Escornalbou.— Tenim al nostre mossén mes cremat que un cabd de realistas. ¿Y no saben per què? Perque las *Hicas de Maria* se li están esgarriant. La major part d'elles han probat las delícies de la dansa y ja no hi ha qui las desacostumi de pagar tribut a la ballaruga. Fins una que havia seguit una pila de convents ab la intenció d'entrarhi, no trobant en cap las portes obertes, no per falta de vocació, sino per tenir dot, fins aquesta ha trobat un consol eficàs en les seves afliccions cargolanthi valsos, picantí polkas y gronxanthi americanas. En vista de aquesta desbandada l' mossén s'ha descanzellat desde la trona, tractant a aquellas bonas xicotetes que no fan mes que divertir-se honestament, de una manera la més desconsiderada. Al acabar lo sermó ell mateix deya que ja coneixia que n' havia fet massa; pero que tot lo que havia dit era per inspiració de la mateixa Verge. Las

Hicas de Maria faràn bé en apartar-se de un home tan rondinaire, sobre tot sabent que 'ls joves del poble las esperan ab los brassos oberts.

** Masroig.— Quinze dies van passar sense tenir contesta a una carta ab la qual hi acompanyava, set sellos de 15 céntims demandants l'obra *Clarín y su ensayo*. Lo primer que m' accuídi a l'imaginació signé que algúna remolinada de vent havia arreconat dita carta en algúna raser de marge y que l' pés dels sellos no la deixaria moure de allí potser may mes. Posteriorment vaig averiguar que la carta havia arribat al seu destino; pero que 'ls set sellos s' havian evaporat. ¿Ahont, com y de quina manera s' havia realisat aquest fenòmeno rateril? ¡Vaja qu' es ben escandalós lo que succeix en lo célebre servei de correus!....

LA GRAN CORRIDA

Tot està casi a punt. Las ricas monjas del pùblic absorbeixen les mirades; la plassa, com pertoca en semblant dia, de pintura ha rebut dues llepades.

Cinch centas modistes ullerosas vetllan, lo ventre buyt y la mà llessta, per eus 'ls últims llasses a las faldas que han d' estrenar-se en la soberbia festa.

Als dipòsits de blondas no s' entenen venent, al preu que volen, mantellines, y las floristas, per cumplir 'ls pedidos, han pelat totalment las clavellines.

Aquí las belles damas, afanyosas, s' emproban sabatetes y xinel·las; allà 'ls galants senyors corren deu quadres per obtenir un parell de carretet·las.

¿Una entrada? Paganla ab bona prima, apena pot trobarse ab molts apuros. ¿Un palco? Per comprarlo a aquestas horas no bastan ni cinquanta ni cent duros.

Tot s' ha vessat. La explèndida Barcelina vol mostrarse rambosa, alegre, rica, y proba als ulls dels mor que en aquests cassos saben ficar l'olla gran dintre la xica.

La sombra serà plena, tota plena de pùblic superior, de bona estofa; lo sol semblarà un casco d' arengadas, atapabat igual que una escarxofa.

No s' parla de res més: tothom s' ocupa de la festa que al poble 'l goig convida. ¿La crisi? ¿Cuba? ¿Les dols que 'ns afligeixen?... ¡La corrida de toros! ¡La corrida!....

Mes Jay! que fà aquest cel? Un borrhall negre apunta en l'horitzó y ab calma puja: l'espai se va cubrint d' espessos núvols....

¡Deu piadós! ¡Deu clement!... ¡Si tindrém pluja?

Já's trons, los trons horribles ens aixordan ab sa perversa i mística indiscreta; já 'l cel ha obert los raigs a sos dipòsits....

Já plou búbarament!... ¡Bona 'l hem fet!

¿Qué serà de la célebre corrida?

¿Podrà al últim encare realisar-se?

¿Les nostres ilusions, com lo crucero veurém també en les aygues enfonzar-se?

Al cel los ulls plorosos interrogan de mil encantadoras senyoretas, y 'ls núvols, com burlantse de sus suplicias, van obrint poch a poch noves aixetas.

De sopte un vert paper—¡coló irrisori!—sobre 'ls cartells la vista ansiosa crida del poble soberà, qu' encare espera.

Aviso.— Se suspende la corrida.

¡Suspesa!... ¡Deu de Deu! ¡quina desgracia! Es possible que aixís, tan a la fresca, se fonguis los ensomnis venturosos d' un pùblic desitjós de crits y gresca?

¡Suspesa la corrida!... La gent xiscla, la multitut va y vé desconsolada: ni la mateixa pèrdua del *Regente* va ser segurament tan deplorada.

Pels passeigs, pels cafès, no més se veuen ulls cansats de piorar, caras adustas, y fins «El Noticiero de la noche» porta un sermó que fa enterir las fustas.

— ¡Oh Espanya, pobra Espanya, Espanya trista! (diu, llenant un suspir en cada ratlla.)

La sort que en altres temps la protegia li va girant resoltament l' espatlla.

— Li prodiga las penas a cabassos,

un barquet que tenia li ve a pendre,

y una festa de toros que combina

per mor de l'humitat s'ha de suspender.

— La ratxa negra s'fa ja insoportable;

la prova es massa llarga, massa ruda....

— Tant que hauríam gosat aquesta tarda!

— Espanya, pobra Espanya, estàs perduda!

Y es vritat; ja s' pot di ab tota la boca. D' un poble que va a fons sense adonarsen, y en canvi per vuyt toros se desperta y 's belluga agitat; ¿qué han d' esperásen?

— ¿Qué pot donar de si un rasa anémica que sols pensa en la gresca y la pilota, que deixa consumir deu mil infamias y per una corrida s' esbalota?

Ballém, cantém, jugém; gastém depressa del nostre ardor viril los últims restos, y en quant al porvenir... ¡no capificarshi!

— Torném-nos al llit!... ¡Estém ben llests!!

C. GUMÀ.

LO MÓN PER UN FORAT

PER C. GUMÀ

Preu: 2 rals.—Se ven per tot arreu.

CORPUS POLITICH

ONAN los clarins anunciadors, la multitud que ombla la carrera s'aparta presurosa, y comensa a surir la professió nacional.

Los gegants, com es de rigor, van a la vanguardia.

Ell es lo Déficit: alt, terrible, amenaçador; ab una boca colossal, capa de tragarse en un santiamén a tots los que s'miran la professió y hasta als que no s'han mogut de casa.

Ella, la gegantessa, es la Miseria: tan alta com ell, però menys terrible en l'aspecte. Una Miseria mansa, quieta, resignada, com si pensés: Som al ball y hem de ballar.

A continuació, movent un estrépit infernal, venen les trampas. May s'ha vist una cosa més desenfrenada y escandalosa: ¡Tram! ¡tram! ¡pataplam! ¡tram!

¡Ab quina desfataxat és resonant! Sembla que s'burlin del públic y que ab lo seu continuo repicar li diguin:

—Ja ho sentiu! ¡D'aixó, d'aixó se'n diuen trampas!

Ara passan los nanos. N'hi ha tot un exèrcit.

Nanos republicans, que tot ponderant las excelencies de la República, interiorment se'n riuen y fan lo possible perque no vingui.

Nanos economistas, que volen salvar l'hisenda, y no saben arreglarlo de cap més modo que augmentant los gastos y cagant las contribucions.

Nanos politichs, que passan lo dia mirant quin sol té més calor, per arrimar-se desseguida al sol que més calents.

Aquí tenim las parroquias ab los seus pendons: cada parroquia va acompañada dels respectius plagues de la parroquia. Hi ha la dels regidors, la dels diputats provincials, la dels ecclastics, la dels pares de la patria, y la dels pares de família ab la tulla correspondent.

Música: es la del Hospici, que va tocant los populars Goigs de Sant Prim. La gent riu, y aplauideix entusiasmada la seva música predilecta.

Congregació dels badalls: es la corporació dels mestres d'estudi. Son cinquanta, y entre tants, únicament n'hi ha un que porti ciri.

Ben clar ho diu lo lletrer del seu pendó:

—No hi ha més cerca que la que crema.

Y encare gracies.

Darrera d'ells segueix lo gremi dels vinaters, derramant amargament un bassal de llàgrimas de vi, y arbolant una bandera que porta escritas aquestes paraulas:

—Menys consumis!... ¡Més consumidores!

Aquí vé la delegació de la marina de guerra: un marinero coix, un altre manco... y un qu'és manco, coix y borni: lo rigor de les desditzas.

Més música: la escolania dels productors. Tots cantan y tocan a la vegada; pero cadascú executa una pessada distinta. Los uns la Lamentació dels tapers, los altres lo Plany dels furinaires, los altres lo Crit dels fabricants.... L'efecte musical es d'una discordància prodigiosa. De tot aquell xafarrano, l'únich que l'públic ne treu en clar es que tots los productors s'exclamen y que ningú està content.

¡Hola! Un grup de tres senyors, molt tips, molt grisos y molt alegres... ¡Ah! Tenen rahó: son lo Banc d'Espanya, la Tabacalera y l'Arrendataria de cédulas. Probablement deuen ser los únichs que van a la professió de gust.

Cassino conservador: una multitut abigarrada de persones, cada una de las quals lleva un carmetxo.

Cassino fusionista: una colla de fulanos que s'maman lo dit.

Un'altra música, tocant una habanera bastant lamentable, y al seu detras lo Circul de Cuba, una espècie de circul viciós, qu'entristeix verdaderament al públic.

¡Ah! Ja cambia la decoració: aquí estan las representacions dels ministeris.

Lo de Gracia y Justicia va adornat ab las ternas que tanta gresca acaban d'armar.

Lo de la Guerra porta sobre l'cos un altre cos d'exèrcit; l'octau, que ara s'creará y que per un miracle de la Providència no 'ns costarà res.

Lo de Foment rumbeja un pondonet guarnit de troncos, pebrots y tomàtechs, restos d'un obsequi procedent de las verdures de Madrid, y al mitjà del pendó masas lletres que diuen:

—Tot per Tortosa!

Lo ministre d'Estat segueix lo curs, mirant aquí y allá ab una ullera molt grossa; pero no mes es per cubrir las apariències y fer veure que mira, perque en realitat no veu res.

Lo de Marina pensa ab los barcos qu'envia a Kiel pera l'inauguració del canal y 'ls qu'envia a Lisboa per las festes del centenari de Sant Antoni... y s'troba ab que no n'hi queda cap per enviar a Amèrica.

Lo ministre d'Ultramar fuma, lo de Gobernació escup i l'Hisenda rumia la manera de fernes escapar a nosaltres.

¡Ara, ara v'el tabernacle!

Una gran caldera plena de sopa boba, guardada per en Cánovas y en Sagasta, que alternativament van ficant-hi la cuilla...

Incessos, vivas, aplausos, y com a conclusió, la marxa real.

S'enten: la marxa real... tocada per l'orquestra.

FANTASTICH.

REPICHES

A s'ha fet públich el nom de la major part dels jutges municipals nombrats pel govern y resulta que la immensa majoria tenen la circumstancia especial de ser amics de 'n Romero Robledo.

Qualsevol diria que l'gall de Antequera, cap a sas veles, s'ha tornat gallina.

ARTICULOS

Sols per la manya que s'dona de treure tanis y tants poils que s'pican tots la pitana apenas surten de l'ou.

Al Institut de Murcia, s'examinava un alumno de Geografia, a qui va preguntarli l'catedràtic:

—¿Quin es lo riu més important d'Espanya?

L' alumno s'queda mut, y l'catedràtic li diu:

—De segur que sabrà quin es el primer torero espanyol.

L' alumno ab molta vivesa:

—Si, senyor: en Guerrita.

Última trasse del catedràtic:—Està molt bé. Suspens en Geografia y aprobat en Tauromàquia.

La Cerillera està procedint judicialment contra l'inventor de uns bastons que per medi de un disparador fan flam. La Companyia monopolisadora no pot consentir que ningú li fassa la competència, reservantse l'dret absolut d'encendre è inflamar.

Creurán que algunes vegades fins temo per la sort de 'n Vallès y Riba? Les sévases inflamacions revolucionàries poden arribar a fer una competència terrible als mistos de cerilla.

Ell no podrà fer may la Revolució; pero si algú no bufa a temps, es imminent y segura la ruina de la Cerillera.

La Dinastía recorda que 'ls generals Arolas y Maríner han jurat defensar fielment a la monarquia legitima.

Sí, es veritat: han jurat això, de la mateixa manera que D. Arseni havia jurat defensar la legalitat republicana.

Y no obstant....

De aqui us venen las garrofas senyors de La Dinastía.

fícies considerables. Si la Junta de govern no s'ho gasta en missas, aquest any els accionistas fins cobrarán dividendo.

—Està vist! Massa que ho diuen: quan uns ploran, altres riuen.

Aquí també, al igual que a Cuba, ens trobem en plena estació de plujas.

Plouhen notícies y alarmes.

¡Ay del infeliz que s'troba sense paragua per aguantà l'xubasco!

L'escena a Monistrol de Montserrat. De bon matí s'obra l'iglesia com de costum, y las beatas devotas de distints altars ván adonantse seguidament de una gran novedat. Tots los sants s'han transformat: tots apareixen ab la cara y las mans completament negras. Aquelles imatges, pel color, mes que sants, semblan una parrida de insurrectes de la manigua.

Los mossos d'Esquadra practican activas diligències en averiguació dels autors de tota aquella negrura.

—Lo trobarán? O mes ben dit: ¿existeix realment un home capás d'entetenir-se a enllustrar la cara dels sants com si fossen botas ó sabatas? ¿No podria ser obra de miraclo?

Precisament negra es la Verge de Montserrat, vedina dels sants de l'iglesia de Monistrol, y ningú ha sentit dir may que 'ls mossos d'Esquadra anessin buscant a qui hagués pogut emascararla.

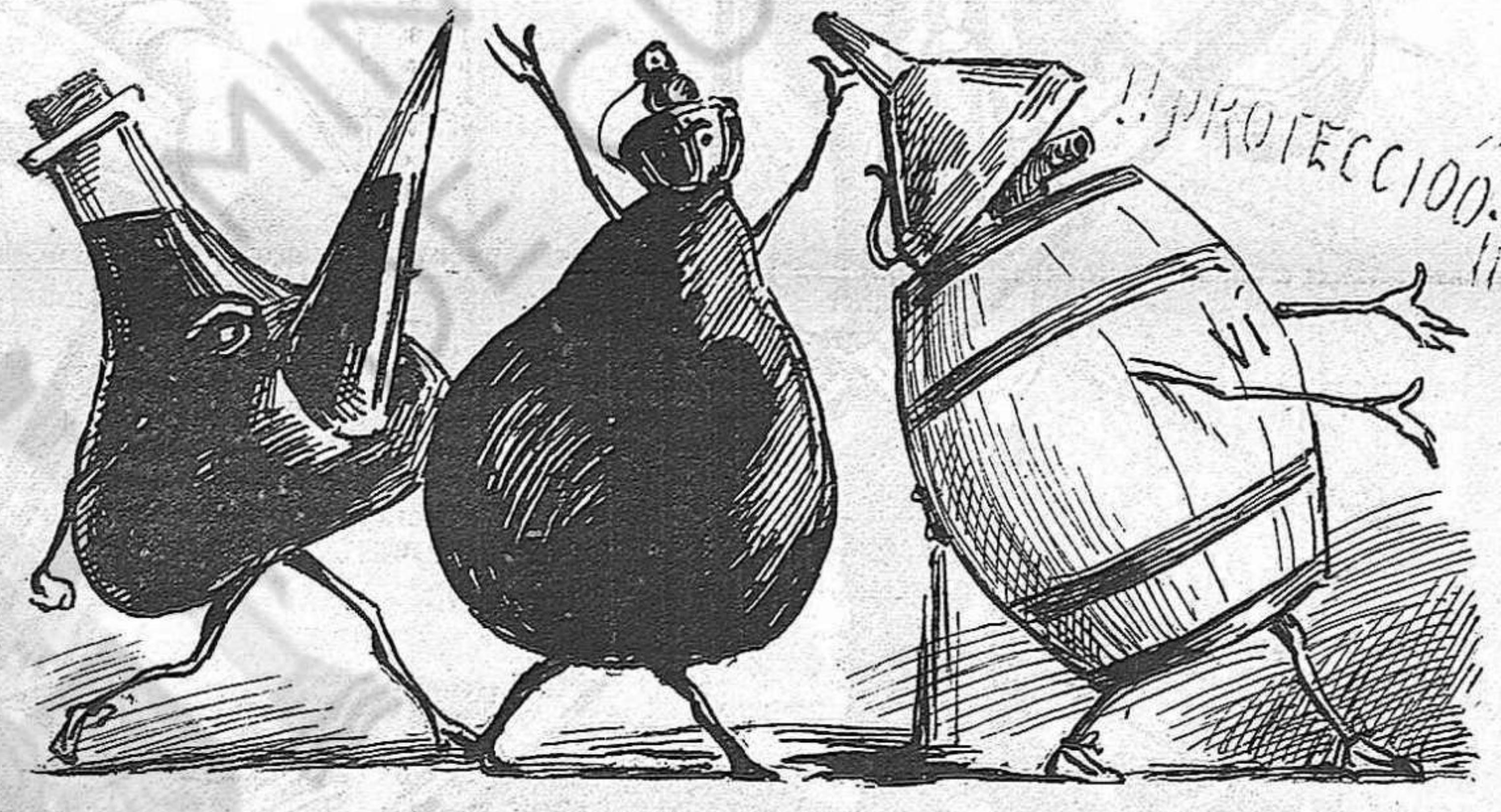
Diu un telegrama que ha entrat a formar part de las partides separatistes, lo marqués de Santa Llucia.

Estich segur qu'en Llanas dirà:

—Senyors, si això es una comèdia, reclamo 'ls drets de representació.

L'endemà de la corrida, una senyora de la bona

LO DEL DIA

Lo desespero del mam.

Parlo de La Dinastía periódich. ¡Cuidado! ¡Qué no haja confusions!

Lo discurs que ha de llegir en Moret en lo seu ingress en l'Academia Espanyola, versarà sobre l' tema: Oratoria parlamentaria.

Oratoria ó floricultura?

Encara que no es fàcil trobar un altre home polítich a Espanya, que havent tirat mes floretas, haja recullit mes fruixes.

Lo corresponsal a Paris del Diari de Barcelona, para l' altre dia de las societats de gimnàstica qu' existeixen a França en número considerable y diu que tenen un objecte polítich més que un fi plàstich «sent un foco de agitació republicana y un gran recurs en època d'eleccions pera 'ls candidats de la República.»

Això precisament es lo que fà falta a Espanya. Que tots los partits de oposició anti-monàrquica cultivin la gimnàstica.

Potser ab ensenyar los punys n'hi hauria prou per acabar ab totes las indignitats y traficadas dels xanxellers electorals.

Deya un rentista.

—¡Quina ma nera mes horrorosa de baixar las Cubas!

Y replicava un pare de família:

—En canvi, Déu protegeix a la Companyia Transatlàntica. Lo transport de tropas li deixa uns bene-

Juan Palomo,
yo me lo guiso, yo me lo como.

LO DE CUBA

2009 a 2010-2011. Si vojte aktivit
nichy ředitelky vzdělávání můžete ob
jetivitněji si sice nejdou a my
zde vám nabízíme několik možností.

obligato se aviatore e simil ob usum i
mobilis deindeq; hinc s; hinc
securit; h; invenit ob usum i
tum; quod est q; ob usum i
tum; quod est q; ob usum i

—Miri D. Arseni que si 's vá entretenint y 's distreu, aquest mano se li fumará tot el puro

societat que havia anat als toros per primera vegada, digué al despertarse al seu marit:

—¿Creurſas que tota la santa nit hi estat somiant
lo mateix?
—¿Y qué has somiat?

—Banyas.

A Galicia l' altre dia vá casarse un mut ab una muda.

A Madrit, en cambi, ja fá temps que fan vida marital un xerraire y un altre xerraire.
En Cánovas y en Sagasta

En Canovas y en Sagasta.
Y cuidado que s' estiman molt. La proba qu' en
lloch de tirarse 'ls plats pel cap, procuran que no se 'ls
esquerdin, menjant hi tranquilament en dolsa pau y
santa companyía.

**Los romeristas tractan de clown à n' en Silvela.
En canvi als silvelistes els queda 'l gran recurs de**

—Pitjor tú que ni à clown arribas, desde que tú mateix vas confessar que has perdut la gracia.

Mentida sembla que en lo Circo eqüestre nacional
el país aguantí sempre las mateixas xocarrerías!

Y AQUÍ SE ACABAN LAS INSTRUCCIONES ZOCARILLAS:

A L' INSERTAT EN L' ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—*Ba-ta-lla-da.*
 2.ª ACENTÍGRAFO.—*Ala-Ala.*
 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—*Rafael.*
 4.ª ROMBO.— *M*

<i>N</i>	<i>A</i>	<i>P</i>				
<i>N</i>	<i>I</i>	<i>N</i>	<i>O</i>	<i>T</i>		
<i>M</i>	<i>A</i>	<i>N</i>	<i>E</i>	<i>L</i>	<i>E</i>	<i>T</i>
<i>P</i>	<i>O</i>	<i>L</i>	<i>A</i>	<i>R</i>		
<i>T</i>						
<i>E</i>						
<i>R</i>						

5.ª GEROGLÍFICH.—*Com més politich un es, milló.*
 Han endavinat totas las solucions los ciutadans Ll. Olivé,
 J. Terradas, A. Queralt, A. Alvaro, F. Becaroll, Aleix D.
 ménech, E. Nomígra, y León de Glizzana; n' han endavinat
 4; Un Aprenent de teórich: 3, Excm. Sr. D. Fulano de tal; y
 no més Llicenciat de F. v Un xitxarelo xiflat.

about it "an opportunity which will open

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Giutadans Leon de Glizzana, Pelotari, J. Ribas, Joaquim Oll.,
P. Boteix de P., R. Tomás, A. F. y F., Joseph Lligadas, Jumera, P. de
l' Olla - I. Alfons, Díjous, J.

Ciutadá Carrà de tots Colors: Vagi als de la Salvadorz que li pagnin el sello.—J. Bover Casellas: La composició no 'ns acaba de agradar: las que tenim en cartera mirarém de publicarlas: dels cantars n' aprofiarém alguns.—J. Aber y Coll: L' idea de la poesia va bé; pero l' seu desenvolupament i la forma deixan molt que desitjar.—Un Esperit: No 'ns fa 'l pes.—Follet: Hem rebut l' ervio: mil gràcias.—J. Sala y Marigó: Acep'ém la composició.—Noy Gran: Enterats.—Pepet de Vilafanca: De les dos aprofitarém *La figuera*.—Lo Nano: Apart de que les cartas han de venir firmades, la de vosté ens sembla l' eco de rivalitats particulars que han de quedar excluides del terreno de la premsa.—P. P. T.: Sens dupte al copiar la composició, s' haurá descuydat l' antepenúltim vers.—Un constant lector de *La Esquella*: Hem procurat fer averiguacions; però sense resultat satisfactori.—F. Aber y Coll: No 'ns agrada prou.—Jaume Vilar: Lo mateix li dih-m.—Joan Petit: L' article té condicions bastant apreciables. ¡Llásima que l' idea no siga de mes cos!—J. Torruella y Tomás: Es fluix.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Centro, 20

A. López Robert. impresor. Azalto. 63.—BARCELONA

Lo próximo dissapte sortirà NÚMERO EXTRAORDINARI de
LA CAMPANA DE GRACIA

Preu 10 céntims—Será tan interessant com sempre é ilustrat ab profussió de dibuixos—Preu 10 céntims